

Op oudejaarsavond stonden we stil bij Psalm 77 en op de eerste zondag van 2013 bij Psalm 78. We zongen uit Psalm 78, 79, 121, Gezang 44, 319, 393, 398, 447 en EL 290.

De Heer is zo dichtbij (Fil.4) dat je met Hem kunt wandelen à la Henoeh (Gen.5). Een thema van recente preken. Toch is Gods aanwezigheid voor ons vaak helemaal niet zo vanzelfsprekend.

In Psalm 77 klinkt de vraag: "Zou de Heer voor eeuwig verstoten?" Asaf roept hartstochtelijk om Hem, maar in het eerste deel van de Psalm (vers 1-10) richt hij zich maar één keer rechtstreeks tot Hem en dan ook nog verwijtend (vers 5).

De Psalm is in vier parten te delen. Let maar op het woordje 'sela'.

- a. vers 1-4 begint met schreeuwen en eindigt in zuchten
- b. in vers 5-10 komt de stilte: geen woorden, of woorden die je bijna niet hardop durft uit te spreken ("Vergeet God genadig te zijn?").
- c. in vers 11-16 gaat Asaf terugdenken en pardoes vindt hij weer contact met God! (allemaal 'U')
- d. in vers 17-21 concentreert het terugdenken zich op de doortocht door de wateren.

Asaf realiseert zich met een schok, dat God ook op de allergrootste momenten van de bijbelse geschiedenis onzichtbaar bleef! Uw voetsporen bleven onzichtbaar in de diepe wateren... (vers 20). Eigenlijk was het enig zichtbare wat God gaf, ook bij zo'n hoogtepunt: mensen (Mozes en Aäron)...

Wat kan het leerzaam zijn om terug te kijken in de bijbelse geschiedenis!

Goed, laten we er dan maar meteen met een hele geschiedenispsalm achteraan komen, moet Asaf gedacht hebben.

Als je Psalm 78 doorleest (72 verzen!), ontdek je weinig spectaculairs. Niet een schok als in Psalm 77. Het gaat opnieuw over de doortocht door het water, en dan ook over water uit een rots, de plagen in Egypte, enz. Dit zijn op zich wel spectaculaire dingen, maar niet nieuw.

Toch gonst er door de hele Psalm heen wel een schokkende constatering. De rode draad: de vergeetachtigheid van Israël.

Asaf hamert in deze Psalm op het belang van het doorgeven. Vertel je kinderen wat God deed. En laten zij het weer doorvertellen aan hun kinderen, en die weer aan de hunne! Dan zouden zij Gods grote daden niet vergeten (vers 7).

Bijna komt Psalm 78 erop neer, dat Asaf zegt: Als wij God meer aan elkaar hadden doorgegeven, dan had Psalm 77 niet hoeven schrijven. Als we het dagelijks over Gods daadkracht hadden gehad, had ik niet zo krampachtig naar Hem hoeven zoeken.

Daarom, aan je kinderen voorlezen uit de bijbel - is niet zo gek. En op de kring je bijbel bij je hebben en van dááruit je gesprekken laten leiden - is niet zo gek.

Gesprekspunten (bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken):

1. Vergelijk het bekende gedicht 'voetsporen in het zand' eens met Psalm 77:20.
2. Waar zit je zelf dicht bij, voor je gevoel: bij Henoeh of bij Asaf?
3. Gods aanwezigheid door mensen (vers 21). Probeer eens een ander voorbeeld uit de bijbel te vinden. En uit je eigen leven...
4. Voor wie meer wil:
  - a. De Psalmen 73-83 zijn van Asaf. Kun je er iets gemeenschappelijks in ontdekken? (Let op zijn vragen.)
  - b. Hoe vertaalt de (herziene) Statenvertaling Psalm 77:11? Is dat de boodschap van deze Psalm: 'Na het zure komt het zoet' (oude psalmberijming)?
5. Stelling: er heerst in onze gemeente koudwatervrees om met de bijbel bezig te zijn. Het is goed om de oorzaak daarvan te achterhalen. Want de bijbel moet meer open, bij ons thuis en in de kring.
  - a. ik ben het hier niet mee eens, want...
  - b. ik ben het hier mee eens, en ik stel voor dat we voortaan...